

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Udvandring.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 231).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Forslag til Lov vedrørende Udvandring, som jeg her ved skal forelægge det høje Landsting, er, bortset fra et enkelt Punkt, vedtaget af Folketinget med Tilslutning fra alle Sider. I 1927—28 fremsatte daværende Indenrigsminister Krag et Forslag til Lov vedrørende Udvandring. Efter hvad jeg har faaet oplyst, var der praktisk taget Enighed mellem alle Partier i Folketinget om dette Forslag, da Folketinget blev opløst i 1929. Naar jeg ikke desto mindre ikke fremsatte Forslaget før flere Aar efter, laa Grunden hertil i Situationen: dels var Socialministeriet meget optaget af de omfattende Revisionsplaner vedrørende Sociallovgivningen, dels blev Forholdene ude omkring i Verden jo uægtelig vanskeligere og vanskeligere for Udvandrere, saa det ikke syntes umiddelbart indlysende, at det var nødvendigt hurtigst muligt at fremsætte Forslag til en Udvandringslov. Imidlertid fremkom der fra forskellige Sider i 1932 Udtalelser over for mig om, at selv om det var meget vanskeligt for Enkeltudvandrere at faa Adgang til de fleste Lande, var der visse Steder Mulighed for kolonivis Udvandring i større eller mindre Omfang, og at Forholdene laa saaledes herhjemme med de stigende Krisevanskeligheder og den stærkt tiltagende Arbejdsløshed, at man burde udnytte disse Muligheder. I 1932 nedsatte jeg derfor et lille Udvalg for at gennemgaa disse Planer og nærmere undersøge, om der tilsyneladende var nogen Chancer paa dette Omraade, og som man vil have set af Forslaget, som det er fremsat i Folketinget med et Resumé af dette Udvandringsudvalgs Betænkning, er det den almindelige Opfattelse, at der vil være Grund til at gennemføre et Forslag om Udvandring, og at der er visse Udsigter til et positivt Resultat af Forhandlinger mellem den danske Regering og visse andre Regeringer. Dertil kommer, at man fra alle Sider i og for sig ansaa det for ønskeligt at søge gennemført baade en Modernisering af den gældende Udvandringslovgivning og en administrativ Sammenlægning af Udvandringsvæsenets forskellige Forret-

ninger. Endelig var der Enighed om det ønskelige i, at der, naar Talen var om Udvandring, blev givet de paagældende Personer saa paalidelige og sagkyndige Oplysninger om Forholdene som overhovedet muligt. Jeg henvendte mig derfor til de Ordførere i Folketinget, der havde siddet i Udvalget angaaende det Lovforslag, som Indenrigsminister Krag fremsatte, og man mente fra deres Side, at det var rimeligt under Hensyn til de nye Oplysninger at tage Sagen op til Behandling igen. Derfor blev dette Lovforslag fremsat. Det viste sig imidlertid, at der, siden disse Forhandlinger var foregaaet i Folketinget, og siden Forslaget var udarbejdet af Ministeriet, dels var gennemført forskellige nyere Love, sorterende under Ministeriet for Søfart og Fiskeri, dels var fremkommet Ønsker af forskellig Art, særlig fra Rederiforeningen, som man i Folketinget mente at burde tage et vist Hensyn til. Derfor er Forslaget, som det foreligger nu, hverken enslydende med det Forslag, som man var blevet enig om i Folketingsudvalget i 1928—29, eller med det Forslag, som jeg fremsatte i Folketinget, selv om det i Hovedsagen er det samme. Jeg skal gøre et Par Bemærkninger om Forskellighederne.

Det første Afsnit omhandler, hvad der forstaas ved Udvandrere. Det andet Afsnit omhandler Udvandringsagenter, og her er der sket en Ændring, idet den Karakter, Forslaget havde i sin oprindelige Skikkelse, efter Anmodning fra Redernes Side og med Støtte af Søfartsministeriet er noget forandret ved det foreliggende Forslags § 2, Stk. 2. Oprindelig foreslog jeg, at enhver, der paatog sig overseisk Befordring af Passagerer, selv om det ikke var egentlige Udvandrere, hvad enten Befordringen skete direkte fra dansk Havn eller over fremmed europæisk Havn, skulde betragtes som Udvandringsagent, men efter Folketingets Affattelse gælder dette ikke efter § 2, 2det Stykke, for saa vidt Befordringen skal ske paa Skibe, der sædvanlig ikke befordrer Udvandrere i større Omfang. Denne Ændring er formentlig rimelig.

De øvrige Regler om, hvad der kræves for at være Udvandringsagent, er formentlig ikke af en saadan Betydning, at der er Grund til i Detailler at gennemgaa dem, og disse Regler har heller ikke været Genstand for væsentlige Ændringer.

Det tredje Afsnit i Lovforslaget omhandler Befordringskontrakter og gaar ud paa, at der skal oprettes skriftlig Kontrakt med enhver til overseisk Befordring modtaget Udvandrere. For enhver anden Passa-